

KRĪZE ĒDENĒ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 1:28, Rom. 8:17, Mat. 6:26, 1. Moz. 2:15-17, 3:1-7, 10-19.

ATMIŅAS PANTS:

“Un es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu pēcnācēju un viņas pēcnācēju! – viņš tev sadragās galvu, bet tu viņam sadzelsi papēdi!” 1. Moz. 3:15.

Pēc pasaules radīšanas Dievs paziņoja, ka viss ir “ļoti labs” (1. Moz. 1:31). Tomēr tagad ir acīm redzams, ka viss pasaulē nav “ļoti labs”. Neskatoties uz dažādajām mācībām un ideoloģijām, kas cauri gadsimtiem ir centušās visu iztaisnot, mūsu pasaule turpina iet haosa, nedrošības, vardarbības, karu, piesārņojuma, apspiestības un ekspluatācijas virzienā. Ja 20. gadsimts sākās ar visu veidu optimismu par nākotni un ko cilvēki varētu darīt, lai uzlabotu šo nākotni, tad 21. gadsimts noteikti zaudēja šo optimismu – un tam arī bija pamatots iemesls.

Kā mēs nokļuvām šādā situācijā? Atbilde ir atrodama lielajā cīņā, kas, lai gan sākusies Debesīs, diemžēl ir nonākusi uz Zemes un vēl pie tam diezgan agri cilvēces vēsturē.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim, kā sātans spēja pakļaut cilvēku brīvību un tādā veidā aizsākt postu, ko mēs visi piedzīvojam pat šodien. Grēkā krišanas stāsts ir un paliek spēcīgs atgādinājums, ka mūsu kā cilvēku vienīgā drošība pastāv ne tikai ticībā tam, ko Dievs mums saka, bet, vēl svarīgāk, paklausībā tam, ko Viņš mums saka.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. janvārī!

Trīs svētības

Radīšanas kontekstā frāze "Dievs redzēja, ka tas ir labs" parādās 1. Mozus grāmatā septiņas reizes: gaisma (1:4), sauszeme un jūra (10.p.), augi, kas nes sēklu, un augļu koki, kas nes augļus (12.p.), saule, mēness un zvaigznes (16.p.), jūra ar zivīm un debesis ar putniem (21. p.) un zvēri, lopi un rāpojoši radījumi (25. p.). Galu galā, kad Dieva darbs ir pabeigts, seko teikums: "Un Dievs redzēja visu, ko bija darījis, un, redzi, tas bija ļoti labi!" (1. Moz. 1:31)

Pasludinājis visu, ko Viņš bija radījis, par "ļoti labu", Dievs spēra vēl vienu soli tālāk un "svētīja" Savu radīto trīs īpašas jomās.

Pirmkārt, Viņš svētīja jūras radījumus un putnus. Viņš iedrošināja viņus: "Auglojieties un vairojieties, un piepildiet ūdeņus jūrās, bet putni lai vairojas uz zemes!" (1:22) Otrkārt, kad bija radīti Ādams un Ieva, Dievs arī viņus svētīja ar līdzīgu iedrošinājumu: "Auglojieties un vairojieties, piepildiet zemi." (1:28)

Izlasi 1. Moz. 1:22, 28! Abas svētības sākas vienādi, bet kas ir papildus Ādamam un Ievai? _____

Cilvēki kopā ar putniem un zivīm ir dievišķi iedrošināti būt auglīgiem un vairoties, bet atšķirība ir tā, ka Ādamam un Ievai tiek dota atbildība rūpēties par zemi un visiem tās radījumiem. Šeit mēs varam redzēt, cik nozīmīgi ir būt radītam pēc Dieva līdzības. Radītājs uzaicināja mūsu pirmos vecākus būt līdzvaldniekiem kopā ar Viņu, uzturēt un rūpēties par radīto valstību (sk. Rom. 8:17, Ebr. 1:2, 3).

Trešā svētība, kas uzrakstīta radīšanas stāstā, ir septītās dienas sabats (1. Moz. 2:3). Šeit ir tālāks apstiprinājums, ka cilvēki ir kaut kas daudz augstāks nekā tikai dzīvnieki. Viņi ir radīti, lai baudītu sadraudzību ar Radītāju tādos veidos, kā nespēj pārējā radība. Šeit mēs redzam nekļūdīgu pierādījumu tam, ka cilvēkiem radībā ir ierādīta īpaša vieta. Jēzus to uzsvēra: "Pavērojiet putnus debesīs – ne tie sēj, ne plauj, ne savāc ražu šķūņos; jūsu debesu Tēvs tos baro. Vai jūs neesat daudz vairāk vērti kā viņi?" (Mat. 6:26) Nemazinot citu radījumu vērtību, Viņš skaidri parādīja, ka cilvēki ir unikāli un īpaši virs zemes.

Kādos veidos radīšanas ziņojums Bībelē piešķir dievišķumu cilvēcei (tātad, katram atsevišķam radījumam), ko nevar neviens alternatīvs uzskats par izcelsmi, piemēram, evolūcija? Bībeles ziņojuma gaismā par cilvēka izcelsmi jautā sev: Vai tu izturies pret ikvienu tā, kā viņi ir pelnījuši, lai pret viņiem izturas? _____

Pārbaudījums pie koka

Dievs radīja visu, skaidri nosakot robežas: gaisma un tumsa, ūdeņi augšā un ūdeņi apakšā, zeme un jūra, nakts un diena, radījumi katrs pēc savas kārtas, diena tiek nodalīta no dienas, sieviete no vīrieša un koks nolikts atsevišķi no citiem.

Izlasi 1. Moz. 1:4, 6, 7, 14, 18, 21, 24, 25! Kāpēc ir svarīgi, ka skaidri definētas robežas pastāv vēl pirms cilvēku radīšanas? _____

Tieši tāpat, kā Dievs izveidoja cilvēku, zvērus un putnus no zemes (1. Moz. 2:7, 19), Viņš arī audzēja no zemes skaistus kokus ar garšīgiem augļiem (8., 9. p.). Dievs arī izvēlējās īpašu vietu uz zemes, kur Viņš stādīja dārzu. Mēs varam tikai mēģināt iedomāties tā skaistumu. Brīnišķīgie dārzi, ko mēs šodien redzam, ir tikai skops atspulgs tam, kāda bija Ēdene. Šī īpaši stādītā dārza vidū Ēdenē (kas bija nodalīti no pārējās pasaules) bija divi neparasti koki – dzīvības koks un labā un ļaunā atzišanas koks. Otrā koka augļus nedrīkstēja ēst, vai arī būs jācieš smagas sekas (1. Moz. 2:17).

Izlasi 1. Moz. 2:15-17! Kā šeit, šajā paklausības pārbaudē, ir atklāta nodalīšanas ideja? _____

Nodalījums ir skaidrs un konkrēts: ēdiet no visiem citiem kokiem, bet ne no šī viena, kas ir atdalīts no citiem. Dieva vārdos nav nekā, ko varētu pārprast. Ādams un Ieva bija radīti kā morālas būtnes, un morālums nevar pastāvēt bez brīvības. Šis bija pārbaudījums, lai redzētu, ko viņi darīs ar šo brīvību. "Par mīlestības un paklausības pārbaudes līdzekli Dievs nolika laba un ļauna atzišanas koku. Attiecībā uz dārzā esošo augļu lietošanu Kungs bija atradis par labu dot tikai vienu aizliegumu, bet, ja tie šajā vienā gadījumā neņems vērā Viņa gribu, tad būs vainīgi pārkāpumā." (E. Vaita "Sentēvi un pravieši" 53. lpp.)

Kas ir tās lietas tavā dzīvē, no kurām tev sevi noteikti vajadzētu nošķirt?

Krišana – I

Raksturota kā "vismanīgākā" no visiem zvēriem (1. Moz. 3:1), čūska kļuva par spēcīgu simbolu visā Bībeles vēsturē. Mozus pacēla uz kārts vara čūsku, lai cilvēki vairs nemirtu no nāvējošajām čūskām (4. Moz. 21:5-9). Tā pati vara čūska kļuva par pielūgsmes objektu un tika iesaistīta okultās darbībās. To iznīcināja ķēniņš Hizkija pēc aptuveni 700 gadiem (2. Ķēn. 18:4). Atklāsmes grāmatā "vecā čūska" ir skaidri nosaukta par "velnu un sātanu" (Atkl. 12:9).

Izlasi 1. Moz. 3:1-5! Kādu taktiku sātans izmantoja savos mēģinājumos piekrāpt Ievu? _____

Pirmie čūskas izteiktie vārdi bija cinisma un šaubu pilni: "Vai Dievs patiešām saka?" (1. Moz. 3:1) Tā vietā, lai Ieva brīnītos, kāpēc čūska ar viņu runā, viņa nekavējoties tika ierauta ticību iznīcinošās piezīmēs. Kad sātans jautāja: "Vai tiešām Dievs sacīja: no visiem dārza kokiem jūs nevarat ēst?", viņš izteica domu (pamatojoties uz oriģinālvalodu), ka Dievs ir aizliedzis viņiem ēst no visiem dārza kokiem, lai gan patiesībā tas nebija tas, ko Dievs viņiem bija aizliedzis darīt.

Šeit ir apšaubīts Dieva raksturs. Tas ir tiešs uzbrukums Viņam. Čūska noteikti samulsināja Ievu, jo viņas atbildē ir ietverta detaļa, ko, saskaņā ar Bībeles ziņojumu, Dievs nebija devis: "Mēs varam ēst no visiem dārza augļiem, bet par tā koka augļiem, kas dārza vidū, Dievs sacīja: neēdiet no tā un neaiztieciot to, citādi mirsiet!" (1. Moz. 3:2, 3, salīdzini ar 2:17) Par aiztikšanu viņa droši vien piebilda apmulsumā.

Sātana veiksmē līdz šim deva viņam drosmi. Tāpēc tagad viņš tiešā veidā izaicināja Dieva autoritāti: "Mirt jūs nemirsiet vis." (1. Moz. 3:4) Fakts, ka viņš atradās kokā, aizskāra augli un palika dzīvs, padarīja viņa apgalvojumu ticamu. Tad viņš iemet savu noslēdzošo domu: "Dievs zina, ka tai dienā, kad jūs no tā ēdīsiet, jūsu acis atvērsies un jūs būsiet kā Dievs, zināsi, kas labs un kas ļauns!" (5. p.) Kārdinātājs atklāja Dievu ne tikai kā negodīgu, bet arī kā tādu, kas viņiem atrauj kaut ko labu.

Sātans sajauca patiesību ar maldiem. Kādas dažas lietas cilvēki uzskata par patiesības un maldu sajaukumu? Kāpēc tas vienmēr ir nāvējošs sajaukums, īpaši teoloģiskos jautājumos? _____

Krišana – II

Kad Dievs nolēma radīt Ādamu un Ievu, Viņš apliecināja, ka viņi tiks radīti pēc Dieva tēla un pēc Viņa līdzības (1. Moz. 1:26). Ēsma uz kārdinātāja "āķa" bija: ja viņi ēdīs aizliegto augli, viņi kļūs "līdzīgi Dievam". Patiesībā viņi jau bija līdzīgi Dievam. Viņi bija radīti pēc Dieva tēla, bet skumjais fakts ir tāds, ka kārdināšanas karstumā viņi zaudēja skatu no šīs svētās patiesības.

Bez tam, Dievs bija tas, kas nodrošināja viņiem ēdienu, bet daļa no sacelšanās bija tas, ka Ādams un Ieva izvēlējās ēst kaut ko tādu, kas bija ārpus Dieva dotajām robežām. Tas būtu tā, ja kāds būtu uzaicinājis tevi pie sevis mājās uz maltīti, bet tā vietā, lai ēstu no viņu galda, tu ej pie viņu bufetes vai ledusskapja un ņem to, ko vēlies. Tas ne tikai aizvainotu namatēvu, bet arī parādītu, ka tu nevērtē savas attiecības ar viņu.

Izlasi 1. Moz. 3:4-7! Kārdinātājs bija pārliecinājis Ievu, ka, ēdot augli, viņas acis atvērsies. Ko viņi redzēja, kad viņu acis atvērās, un ko šī jaunā redze simbolizēja? _____

Ieva bija savu sajūtu varā (1. Moz. 3:6). Koks bija skaists, un, kožoties ābolā, Ieva iedomājās, ka viņa ieiet augstākā eksistences stāvoklī. Kad viņa līdzdalīja savu piedzīvoto Ādamam, jā, viņu acis atvērās (7. p.), bet viņi kļuva samulsuši no tā, ko viņi redzēja.

Viens no galvenajiem jautājumiem šeit ir Dieva kā visa labā Devēja atmešana, vietā izvēloties cilvēka radītu risinājumu cilvēka vajadzībām (šajā gadījumā vēlmei ēst). Dievs iepriekš bija nodrošinājis Ādamam un Ievai ēdienu un ēdienkarti. Viņu ēšana no aizliegtā koka bija izešana ārpus Viņa aizgādības, un tā parādīja uzticības trūkumu, kas nebija attaisnojams, īpaši ņemot vērā viņu unikālos apstākļus.

Kāda veida "aizliegtais auglis" (kas bieži šķiet tik kārdinošs, tik iepriecinošs un apsolījumu pilns) ir darīts pieejams mums šodien? Kā mēs varam iemācīties nepieļaut tādu pašu kļūdu, saskaroties ar tik spēcīgu krāpšanu? _____

Sekas

Mēs varbūt tikai mūžībā pilnībā sapratīsim, cik liels postījums tika izdarīts ar šo vienu notikumu pie koka. Viss, ko Dievs bija radījis radīšanas nedēļas laikā, sāka izirt. Attiecības, ko Dievs bija iedibinājis, bija salauztas: starp Dievu un cilvēkiem (viņi sāka no Viņa slēpties), savstarpējās (Ādams vainoja Ievu radušajās nepatīkšanās) un starp cilvēkiem un dabu (čūska kļuva par ienaidnieku, zeme tagad izdos ērkšķus un dadžus un izdos pārtiku tikai vaiga sviedros).

Izlasī 1. Moz. 3:10-19! Ko Ādama un Ievas attaisnojumi atklāj par to, cik samaitāti viņi jau bija kļuvuši? _____

Ievēro, ko Dievs darīja ar visiem šiem attaisnojumiem. Pirms Dievs varēja viņus atpestīt, Ādamam un Ievai bija jāuzņemas atbildība par to, ko viņi bija darījuši. Tāpēc Dievs viņiem rūpīgi izskaidroja viņu rīcības sekas. Tomēr vispirms tika nolādēta čūska. Viņai bija jāēd pīšļi, starp viņu un sievu būs ienaidis, un tās galva tiks sadragāta (1. Moz. 3:14, 15).

Tad Kungs teica Ievai, ka viņai būs jāpiedzīvo lielas sāpes, dzemdējot bērnus (1. Moz. 3:16). Ādamam toties bija jāstrādā un jāsvīst, lai sagādātu pārtiku, nevis viņš varēs dzīvot kā ķēniņš (1. Moz. 3:17-19).

Ādams un Ieva tagad saskārās ar izvēli: vai nu turpināt sacelšanos, vai arī atgriezties pie Dieva. Uzņemties atbildību par savu nepareizo rīcību bija pirmais solis, lai atgrieztos pie Dieva, bet pat ar šo atzīšanu nepietika, lai atrisinātu problēmu, ko cilvēcē bija radījis grēks.

Bija jābūt vēl kādam veidam, kā nodrošināt cilvēcei nākotni. Tāpēc Dievs nodrošināja dzīvnieku upurus, kas norādīja uz Glābēju (1. Moz. 3:21). Radība, čūska bija tā, kas iepazīstināja viņus ar grēku, zaudējumu un salauztām attiecībām. Un radībai, jēram bija jāklūst par to, kas norāda uz Atbrīvotāju, kas nodrošina atjaunošanu, salīdzināšanu un nākotni (sk. 1. Moz. 3:15). Tomēr tā vietā, lai būtu valdnieki un valdītu pār zemi, Ādams un Ieva tagad kā nekad agrāk bija atkarīgi no zemes un viens no otra. "Starp zemākajiem radījumiem Ādams bija kā ķēniņš, un, kamēr viņš palika uzticīgs Dievam, visa daba atzina viņa pārvaldību. Bet, kad viņš pārkāpa likumu, viņa valdīšanas tiesības bija zaudētas." (E. Vaita "Audzināšana" 26. lpp.)

Tūlīt pēc krišanas cilvēkiem tika dota glābšanas cerība. Sk. 1. Moz. 3:15. Kā mēs varam to padarīt par savu personīgo cerību? Kā tu vari iemācīties priecāties tajā, zinot, ka tā attiecas uz tevi, neskatoties uz tavām izvēlēm pagātnē?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Lai gan ir pagājis ilgs laiks kopš Ēdenes, kopš sākotnējās radības, dabā vēl joprojām ir tik daudz, kas runā uz mums par Dieva labestību. Paskatieties apkārt: mēs varam redzēt ne tikai neticamu skaistumu, bet arī pārsteidzošu dizainu, un tas viss liecina par mūsu Radītāja mīlestību. Piemēram, padomā par tādām lietām kā āboli, apelsīni, mandarīni, zemenes, mellenes, avokado, tomāti, citroni, laima, arbūzi, mandeles, bumbieri, plūmes, burkāni, zirņi, banāni, ananasi, granātāboli, brokoļi, kāļi, Briseles kāposti, sīpoli, avenes, ķirši, selerijas, papaija, baklažāni, rabarberi, spināti, melones un vēl daudz citiem brīnumiem. Vai tā ir nejaušība, ka tas viss ir tik garšīgs (nu labi, dažiem cilvēkiem negaršo Briseles kāposti!), tik veselīgs un vienkārši aug ārā no zemes, nesot sēklu sevī? Protams, ka ne. Tomēr ne visiem ir pieejamas šīs veltes. Ir plūdi, trūkums un sērgas, un cilvēki cieš badu. Tas, protams, liecina, cik lielā mērā bojāta ir kļuvusi mūsu pasaule grēka dēļ. Bet, ja mēs varētu uz brīdi nedomāt par bojājumiem radībā un paskatīties tikai uz pašu radību – kāda spēcīga liecība par Dieva mīlestību! Mums ir tikai jāatceras: cerība nav pašā radībā, bet tikai un vienīgi Radītājā.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā cilvēki mēs nekad neesam bijuši paredzēti nāvei. Nāve ir novirzīšanās no ceļa, kaut kas tāds, ko cilvēkiem nekad nevajadzēja iepazīt vai piedzīvot. Tātad, vispārējais pretīgums pret nāvi, ko mēs visi izjūtam, bez šaubām, ir pierādījums tam, ko mēs esam paņēmuši sev līdzī no Ēdenes. Pārdomājiet visus Bībelē atrodamos mūžīgās dzīvības apsolījumus. Kā tie var mums palīdzēt tikt galā ar šausmīgo nāves radīto traumu, ko mēs piedzīvojam tagad?

2. Kuras radītās pasaules daļas spēcīgā veidā runā par Dieva un Viņa mīlestības realitāti?

3. Izlasi vēlreiz 1. Moz. 3. nodaļu par to, kā Ādams un Ieva sāka attaisnot savu grēku. Kāpēc to ir tik viegli darīt? Kā mēs cenšamies darīt to pašu? Tas ir, cik bieži mēs sakām, ka iedzimtība, vide vai citi cilvēki ir mūsu kļūdu iemesls? Kā mēs varam izkļūt no šī bīstamā prāta stāvokļa un uzņemties atbildību par savu rīcību?
